

I forslaget til § 29, stk. 7, i ligningsloven er der medtaget bestemmelser om, at en ægtefælle kan klage over den anden ægtefælles ansættelse eller manglende ansættelse. I denne bestemmelse foreslås det endvidere, at der ikke skal kunne træffes beslutninger vedrørende en ægtefælles skatteansættelse eller skatteberegning, før den anden ægtefælle har haft adgang til at udtale sig om sagen og til at deltage i eventuelle forhandlinger derom med vedkommende myndigheder.

F. Indgåelse af ægteskab.

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås der nogle mindre ændringer i de gældende regler i ligningslovens § 24 om beskatningen ved indgåelse af ægteskab.

Når en kvinde gifter sig, ophører hendes selvstændige skattepligt efter de gældende regler med udgangen af det skatteår, hvori ægteskabet indgås. Denne regel foreslås opretholdt. Reglen vil også gælde i tilfælde, hvor den nygifte kvinde på grund af et tidligere ægteskab har været særskilt skatteansat for det skatteår, hvori ægteskabet indgås; denne særskilte skatteansættelse skal altså også gælde skatteåret ud.

Det foreslås ligeledes at bibeholde de gældende regler i § 24, stk. 2, om den nygifte hustrus adgang til at begære skatteansættelsen nedsat, når hun ophører med erhvervsmæssig virksomhed inden 3 måneder efter ægteskabets indgåelse, eller hun har haft indtægtsnydelser, der bortfalder i anledning af, at hun gifter sig.

Den tilsvarende regel om den nygifte mand i § 24, stk. 3, foreslås også opretholdt i princippet. Efter indførelsen af den delvise særbeskatning vil det dog ikke kunne forekomme, at hustruens erhvervsindtægter i tiden før ægteskabets indgåelse skal beskattes hos manden, idet de vil henhøre under hendes særskilte indkomst. Ifølge forslaget er det derfor ikke ved mandens skatteansættelse, men ved den særskilte ansættelse af hustruen, at der kan ses bort fra hendes indtægter fra erhvervsaktivitet, som er ophørt inden 3 måneder efter ægteskabets indgåelse. Derimod er det ifølge forslaget fortsat manden, der i de i stk. 3, omhandlede tilfælde kan begære, at der ved hans skatteansættelse ses bort fra hustruens indtægt ved indtægtsnydelser, der falder bort, fordi hun har giftet sig. Det skyldes, at sådanne indtægter er „sideindtægter“, der ikke er med under særbeskatningen.

G. Ophør af ægteskab.

1. Skilsmisse, separation og faktisk adskillelse.

Efter de gældende regler skal ægtefællerne skatteansættes hver for sig fra og med det første skatteår

efter skilsmissen, separationen eller den faktiske adskillelse. I tilfælde af faktisk adskillelse er det dog en betingelse, at ægtefællerne til stadighed lever adskilt. Sambeskatningen vedvarer altså fuldt ud indtil udgangen af det skatteår, hvori ægtefællerne blev skilt eller separeret eller ophævede samlivet.

Ved ansættelsen for de første skatteår efter adskillelsen gælder med hensyn til fællesindtægter den regel, at fællesindtægter indtil adskillelsens dag beskattes hos manden, hvad enten de er indtjent af manden eller af hustruen. Fællesindtægter, der er erhvervet efter adskillelsens dag, beskattes derimod hos den af ægtefællerne, som har indtjent dem. Særindtægter beskattes altid hos den ægtefælle, der har erhvervet indtægten; det gælder, hvad enten indtægten er erhvervet før eller efter adskillelsens dag.

Gældende praksis vedrørende ægtefællernes *skattefradragsret* i tilfælde af skilsmisse, separation og faktisk adskillelse går i hovedtræk ud på følgende:

Hvis der var sædvanligt formuefællesskab i ægteskabet, og ægtefællerne ikke har truffet aftale om deling af de manden pålignede skatter, tilkommer skattefradragsretten for disse skatter udelukkende manden. Har ægtefællerne i forbindelse med adskillelsen aftalt, at de hver især skal betale en forholds­mæssig del af de manden pålignede skatter, får manden den fulde fradragsret for skatter, der er betalt til og med adskillelsens dag, medens skattefradraget for skatter, der er betalt senere, deles mellem ægtefællerne i det aftalte forhold.

For så vidt de hustruindtægter, der under sambeskatningen blev beskattet hos manden, var hendes særindtægter, får hustruen fradragsret for den del af de indtil adskillelsens dag betalte skatter, som svarer til hendes særindtægters andel i ægtefællernes samlede bruttoindkomst i det pågældende indkomstår.

Man har ikke anset det for foreneligt med den foreslåede særbeskatningsordning at bibeholde de gældende regler, når det gælder hustruens erhvervsindtægter m. v. Det ville medføre, at indtægter, der blev beskattet særskilt hos hustruen, medens ægtefællerne endnu var sammen, i et vist omfang skulle beskattes hos manden, efter at de er gået fra hinanden.

I forslaget til 24, stk. 4, i ligningsloven (lovforslagets § 1, nr. 8) foreslås det derfor, at hustruens erhvervsindtægter m. v. skal beskattes fuldt ud hos hende, når hun skatteansættes selvstændigt for skatteåret efter adskillelsen. (Har hun giftet sig igen, bliver hun sambeskattet med den nye mand; men hun beskattes naturligvis særskilt af sine erhvervsindtægter m. v.).